

סליחות נוסח עדות המזרח והספרדים

לחודש אלול ולעשרת ימי תשובה

מידע יהדות - מורשת דוד המלך

מחזקים את הנוכחות היהודית בקבר דוד המלך ומחיים את מורשת דוד המלך בהר ציון

02-5811911 | moreshetdavid18@gmail.com

סליחות לחזו"ש אלוך ולעשרת ימי תשובה

זוסז ערות המזרח והספרדים

כולל בתוכו: תרגום לקטעים הארמיים, ראשי פרקים וחלוקה לחזן ולקהל.

לע"נ מרדכי בן רבקה

נלב"ע ז' תמוז תשע"א

אשרי יושבי ביתך

מלכותך מלכות כל עלמים. וממשלתך בכל דור ודור :
סומך ה' לכל הנפלים. חזקף לכל הכפופים :
עיני כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו :
פותח את ידך. ומשביע לכל חי רצון :
צדיק ה' בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו :
קרוב ה' לכל קראיו. לכל אשר יקראהו באמת :
רצון יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם :
שומר ה' את כל אהביו. ואת כל הרשעים ישמיד :
תהלת ה' ידבר פי. ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללך סלה :
אשרי העם שככה לו. אשרי העם שה' אלהיו :
תהלה לדוד. ארוממו אלוהי המלך. ואברכה שמך לעולם ועד :
בכל יום אברכך. ואהללה שמך לעולם ועד :
גדול ה' ומהלל מאד. ולגדלתו אין חקר :
דור לדור ישבח מעשך. וגבורתך יגידו :
הדר כבוד הודך. ודברי נפלאותיך אשיחה :
ועזו נודאתיך יאמרו. וגדולתך אספרנה :
זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירגנו :
חנן ורחום ה'. ארך אפים וגדל חסד :
טוב ה' לכל. ורחמי על כל מעשיו :
יודוך ה' כל מעשיו. וחסידיך יברכוה :
כבוד מלכותך יאמרו. וגבורתך ידברו :
להודיע לבני האדם גבורתיו. וכבוד הדר מלכותו :

ואומר הש"ץ חצי קדיש :

יתגדל ויתקדש שמיא רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה. ויצמח פרקניה. ויקרב משיחיה. (אמן) בחייכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא שמיא רבא מברך לעלם לעלמי עלמא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמיא דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמין בעלמא ואמרו אמן. (אמן):

תרגום: יתגדל ויתקדש שמה רבא. יתגדל ויתקדש שמו הגדול בעלמא די ברא כרעותיה, בעולם שברא כרצונו וימליך מלכותה ויצמח פרקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. במהרה ובזמן קריב, ואמרו אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא, יהיה שמו הגדול מבורך לעולם ולעולמי עולמים יתברך וישתבח ויתפאר, יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתרומם ויתנשא ויתהדר. ויתעלה ויתהלל שמו של הקדוש ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא למעלה מכל הברכות והשירות התשבחות ונחמתא דאמין בעלמא ואמרו אמן. והנחמות שאנו אומרים בעולם ואמרו אמן .

בן אדם, מה לך נרדם

עמד כנגד, והתגבר, להתודות ע
יה אל דרש, בכבוד ראש, לכפר על פשעים.
כי לעולם, לא נעלם, ממנו נפלאים.
וכל מאמר, אשר יאמר, לפניו הם נקראים.
המרחם, הוא ירחם, עלינו כרחם אב על בנים:
לך אדני הצדקה. ולנו בשת הפנים:

בן אדם, מה לך נרדם, קום קרא בתחנונים.
שפך שיחה, דרש סליחה, מאדון האדונים.
רחץ וטהר, ואל תאחר, בטרם ימים פונים.
ומהרה, רוצ לעזרה, לפני שוכן מעונים.
ומפשע, וגם רשע, ברח ופחד מאסונים.
אנא שעה, שמך יודעי, ישראל נאמנים.

לך אדני הצדקה. ולנו בשת הפנים:

לך אדני הצדקה

חזון אומר את חצי הפסוק הראשון והקהל עונים ומשלימים אותו

לך אדני הצדקה. ולנו בשת הפנים:
מה נתאונן ומה נאמר. מה נדבר ומה נצטדק:
נחפשה דרכינו ונחקרה. ונשובה אליך:
כי ימינו פשוטה. לקבל שבים:
שבים אליך בכל לב. שועתם תקבל ברחמיך:
ברחמיך הרבים באנו לפניך. כזלים וכרשים דפקנו דלתיך:
דלתיך דפקנו רחום וחנון. אל תשיבנו ריקם מלפניך:
מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:
שומע תפלה. עזיך כל בשר יבאו:
שומע תחנה. אליך כל הרוחות יבאו:
יבאו אליך הרוחות. וכל הנשמה:
הנשמה לך והגוף פועלך. חוסה על עמלק:
הנשמה לך והגוף פועלך. צור אשר אין דומה לך. חוסה על עמלק:
הנשמה לך והגוף פועלך. הי עשה למען שמך:
אתאנו על שמך. הי עשה למען שמך:
בעבור שמך. כי אל מלך חנון ורחום שמך:
שמך נקרא עלינו. הי אלהינו:
שמך נקרא בקרבנו. אל תניחנו הי אלהינו:
אלהינו בושנו במעשינו. ונקלמנו בעוונותינו:
אין לנו פה להשיב. ולא מצח להרים ראש:
כי רבו משובותינו. לך חטאנו:
חטאנו עם אבותינו. העונו הרשענו:
מה נאמר לפניך ה' אלהינו. מה נדבר ומה נצטדק:
מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים:
הלא הנסתרות והנגלות. אתה יודע:
אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל חי:
אתה חופש כל חדרי בטן. רואה כליות ולב:

אין דבר געלם מן. ואין נסתר מנגד עיניך :

אם עונינו ענו בנו. הי עשה למען שמך :

אם עונות תשמך יה. אדני מי יעמד :

כי עמך הסליחה. למען תגרא :

כי עמך מקור חיים. באורך נראה אור :

כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמיך הרבים :

בעשרת ימי תשובה יש אומרים פיוט זה לר' דוד בן בקודה ז"ל :

למענך אלהי

למענך אלהי. רצה עם לך שחר. לחלות פניך.

במעמד השחר. אדני הקשיבה ועשה אל תאחר :

למענך אלהי.

דלה ממצלות ים. שבעי רוש ולען.

בבית גודם ושבים. ושור לחצם וענים.

ואל תפן למרים. והט און לשועם. בתפלת השחר:

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל

תאחר.

למענך אלהי.

ועשה לטובה אות. וחון נפשות עצובות.

למי ישע צמאות. וקבץ נדחים. פזורים בכל פאות.

אשר מרב תלאות. עורם מאד שחר:

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל

תאחר.

למענך אלהי.

יהמו רחמיך. וממעון שמידך.

שמע קול עמך. סובלי אפך. קצפך וזעמך.

ומנשוא אימך. לבס מאד סחרחר:

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל

תאחר.

למענך אלהי.

דליך תרחם. ושמחם מינונם.

ובעצתך תנחם. והפלא חסדיך. וחוסה נא ורחם.

עמוסים מבטן ומרחם משחר. אדני הקשיבה ועשה

אל תאחר:

אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל

תאחר.

למענך אלהי

כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

השיבנו ה' אליך ונשובה. חדש ימינו בקרם :

שבט יהודה בדחק ובצער

עומדים כל הקהל ואומרים בקול:

שבט יהודה בדחק ובצער. הישאג אריה ביער :

מקוים ישועתך אבות ובנים. העניים והאביונים :

עמד בפרץ בל נהיה לשחק. למה ה' תעמד ברחוק :

ינתך עד שערי מות הגיעה. יושב הכרובים הופיעה :

הבה לנו עזרת מצר. היד ה' תקצר :

חדש ימינו בגלות ישן. עורה למה תישן :

זכר בנך בארץ לא להם. וזר לא יקרב אליהם :

קץ הנחתם גלה לגלמודה. ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה :

שועתנו תעלה לשמי מרומים. אל מלך יושב על כסא רחמים :

אל מלך יושב על פסא רחמים

כל הקהל אומר יחד:

אל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך: וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה'. ושם נאמר:

החזן אומר:

ויעבר ה' על פגיו ויקרא:

הקהל עונים ונוהגים לתקוע בשופר:

ה' ה' אל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת:

נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסדה, ונקח:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

רחמנא אדפר לן

החזן אומר רחמנא... והקהל עונה: בדיל (בזכות) ויעבור.

רחמנא דינן אפיק לנהודא דיננו הוצא לאור:
בדיל ויעבר:
רחמנא דינא דחיי טבי גזר עלן דין של חיים
טובים גזר עלינו: בדיל ויעבר:
בעשרת ימי תשובה מוסיפים:
רחמנא כתבין בספרא דרחמי כתבינו בספר הרחמים:
בדיל ויעבר:
רחמנא כתבין בספרא דצדיקי וחסידים כתבינו בספר
הצדיקים והחסידים: בדיל ויעבר:
רחמנא כתבין בספרא דישרי ותמימי כתבנו בספר
הישירים והתמימים: בדיל ויעבר:
רחמנא כתבין בספרא דפרנסתא טבתא ומזוני טבי
כתבינו בספר פרנסה טובה ומזונות טובים: בדיל ויעבר:
רחמנא כבש חמתא ורגזא מגן כבוש חמה ורוגז
ממנו: בדיל ויעבר:
רחמנא לא תעביד גמרא לן אל תעש כלה לנו:
בדיל ויעבר:
רחמנא מחל ושבק לחובין ולעוין מחול ועזוב
לחובות ולעוונותינו: בדיל ויעבר:
רחמנא נהור טובך אנהר עלן אור טובך האר
עלינו: בדיל ויעבר:
רחמנא סעיד וסמיד הוי לן סועד וסומך היית לנו:
בדיל ויעבר:
רחמנא עביד עמנא אתא לטב עשה עמנו אות

רחמנא אדפר לן קימה דאברהם רחמנא הרחמן
זכור לנו זכותו של אברהם: בדיל ויעבר: האהוב
רחמנא אדפר לן קימה דיצחק עקידא זכור לנו
בריתו של יצחק הנעקד: בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן קימה דיעקב שלימא זכור לנו
בריתו של יעקב השלם: בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן קימה דמשה נביאה זכור לנו
בריתו של משה הנביא: בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן קימה דאהרן כהנא זכור לנו
בריתו של אהרן הכהן: בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן זכותה דיוסף צדיקא זכור לנו
זכותו של יוסף הצדיק: בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן קימה דדוד מלכא משיחא
זכור לנו בריתו של דוד המלך המשיח: בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן קימה דפינחס קנאה זכור לנו
בריתו של פנחס הקנאי: בדיל ויעבר:
רחמנא אדפר לן צלותה דשלמה מלכא זכור לנו
תפילתו של שלמה המלך: בדיל ויעבר:
רחמנא ארים ימינד ואצמח פרקנד הרם ימינד
והצמח ישועתך: בדיל ויעבר:
רחמנא בכסופי אפינ אתינא למקרי קמד רחם
עלן בבושת פנים באנו לקרוא לפניך, רחם עלינו:
בדיל ויעבר:
רחמנא גלי גברתך ופרק לן גלה גבורתך ופדה
אותנו: בדיל ויעבר:

רַחֲמָנָא רַחֵם עַל נְשָׁמָתַיִן רַחֵם עַל
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר :
רַחֲמָנָא שְׂתָא טַבְתָּא אֵייתִי עַלְן שְׁנָה טוֹבָה הִבָּא
עֲלֵינוּ: בְּדִיל וַיַּעֲבֵר :
רַחֲמָנָא תוֹב מְרַגְזָךְ שׁוֹב מְרוֹגֵז: בְּדִיל וַיַּעֲבֵר :
רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְדֵּר רִיקָם מִן קִמְךָ וְלֹא נִשׁוּב רִיקָם
מִלִּפְנֵיךְ: בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

לְטוֹבָה: בְּדִיל וַיַּעֲבֵר :
רַחֲמָנָא פִּתַּח שְׁמַיָּא לְעֻלּוּתֵינָן פִּתַּח הַשְּׁמַיִם
לְתַפִּילוּתֵינוּ: בְּדִיל וַיַּעֲבֵר :
רַחֲמָנָא עֻלּוּתָנָא קִבֵּל בְּרַעְוָא תַפִּילוּתֵינוּ קִבֵּל
בְּרַצוֹן: בְּדִיל וַיַּעֲבֵר :
רַחֲמָנָא קִבֵּל עֻלּוּתֵינָן וּבְעוּתֵינָן בְּעֵדָן עֻקְתֵינָן קִבֵּל
תַפִּילוּתֵינוּ וּבִקְשׁוּתֵינוּ בַּעַת צְרוּתֵינוּ: בְּדִיל וַיַּעֲבֵר :

הַחֲזוֹן אוֹמֵר:
וַיַּעֲבֵר ה' עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא :

הַקָּהַל עוֹנִים וְנוֹהֲגִים לְתַקּוּעַ בְּשׁוֹפָר:

ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת :
נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשָּׂא עוֹן וּפִשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְּהָ :
וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלִחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתֵנוּ :

אֲנָא כְּעַב זְדוּנִי תִמְחָהוּ

יֵשׁ נוֹהֲגִים לוֹמֵר פִּיוֹט זֶה בַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה :

וְסִלַּחַת לְעוֹנִי כִּי רַב הוּא:

אֲנָא כְּעַב זְדוּנִי תִמְחָהוּ .

וְסִלַּחַת לְעוֹנִי כִּי רַב הוּא.

מָה לִּידִידִי וּמִלְכִּי יִסְתֵּר .

וְאַשְׁפָּד עֲתֵרֶת חֲכִי וְאֵין עוֹתֵר .

וְאַשְׁאֵל בְּעֵד חֲלוּם חֲשָׁבִי וְאֵין פּוֹתֵר .

וְאוֹמֵר לֹא אוֹכֵל כִּי חֲתוּם הוּא.

וְסִלַּחַת לְעוֹנִי כִּי רַב הוּא:

אִיד יִמְחָה וְנִכְתַּב לְמוֹל אָבִי .

כִּי אֵין בְּלִבּוֹ מַחֲשָׁב כְּמַחֲשָׁבִי .

לְמַחֲוֹת מֵאֲשֶׁר כָּתַב לְיוֹם רִיבִי .

כִּי הַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא.

וְסִלַּחַת לְעוֹנִי כִּי רַב הוּא:

שׁוֹבָה שִׁיבַת שְׂאֲרִית עִם הוֹעֵם .

וְשִׁלַּח מִבֶּשֶׁר בְּבִרְיַת לְהוֹדִיעֵם .

אֶת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרִית הוֹעֵם .

וְנוֹחַם וְאֵם לֹא עִם בִּינּוֹת הוּא.

וְסִלַּחַת לְעוֹנִי כִּי רַב הוּא:

נָא אִם תִּחְקֹר וְתִדְרֹשׁ צוּר עֲלֻמִּי .

אֲוֹן בְּלִילּוֹ יִחְרַשׁ וּבִימִי .

וְאִם לִחְטָאֵיו תִּדְרֹשׁ וְלֹאֲשָׁמָיו .

מִכָּפַר רָגֶל וְעַד רֹאשׁ אֲשֶׁם הוּא.

הוֹסֵף יָד וְצִיר מִשְׁנָה תְּשַׁלִּיחַ .

וְקִרְן לְנֶגֶשׁ וְנִעְנָה תִּצְמִיחַ .

יִגְבֵּר וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ .

וְיִדְעַע כִּי מְשִׁיחַ אֱלֹהִים הוּא.

וְסִלַּחַת לְעוֹנִי כִּי רַב הוּא:

יִהְיֶה רְסוֹן וְיִבְנוּן בִּי רְעִיוֹנִי .

יוֹם בִּי חֲטָאִי יַעֲנֹן וּבְכַפְּנִי .

אֲכַן סַעֲפִי יִבְיֵנוּן כִּי ה' .

נִשָּׂא עוֹן וְחַנוּן וְרַחוּם הוּא.

וְסִלַּחַת לְעוֹנִי כִּי רַב הוּא:

אנשי אמונה אבדו

החזן קורא בקול והקהל בלחש:

אנשי אמונה אבדו. באים בכח מעשיהם :
גבורים לעמד בפרץ. דוחים את הגזרות :
היו לנו לחומה. ולמחסה ביום זעם :
זועכים אף בלחשם. חמה עצרו בשועם :
טרם קראו עניתם. יודעים לעתר ולרצות :
כאב רחמת למענם. לא השיבות פניהם ריקם :
מרב עונינו אבדנום. נאספו מנו בחטאינו :

סעו המה למנוחות. עזבו אותנו לאנחות :
פסו גודרי גדר. צמתו משיבי חמה :
קמים בפרץ אין. ראויים לרצותך אפסו :
שוטטנו בארבע פנות. תרופה לא מצאנו :
שבנו אליך בבשת פנינו. לשחרך אל בעת :
סליחתנו :

כל הקהל אומר יחד ונוהגים לתקוע בשופר:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך :
וידד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה' . ושם נאמר :
החזן אומר :
ויעבר ה' על פניו ויקרא :

הקהל עונים:

ה' ה' אל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה, ונקה :
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

תמהנו מרעות

החזן קורא בקול והקהל בלחש:

תמהנו מרעות. תשש כחנו מצרות :
שחנו עד למאד. שפלנו עד עפר :
רחום כף היא מדתנו. קשי ערף וממרים אנחנו :
צעקנו בפניו חטאנו. פתלתל ועקש לבנו :
עליון רחמיך מעולם. סליחה עמך היא :
נחם על הרעה. מטה כלפי חסד :
לא תתעלם בעתות כאל. כי בצרה גדולה

אנחנו :
יודע לעיני הכל. טובך וחסדך עמנו :
חתם פה שטן ואל ישטין עלינו. זעם בו וידום :
ויעמד מליץ טוב לצדקנו. הוא יגיד ישרנו :
דרכיך רחום וחנון. גלית לנאמן בית :
בבקשו אז מלפניך. אמונתך הודעת לו :

כל הקהל אומר יחד ונוהגים לתקוע בשופר:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים. וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב בתורתך :
וידד ה' בענן ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, ה' . ושם נאמר :

החזן אומר:
ויעבר ה' על פניו ויקרא :

הקהל עונים:

ה' ה' אל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת :
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה, ונקה :
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

אל תעש עמנו קלה

החזן אומר בקול והקהל אומרים בלחש

אלהינו ואלהי אבותינו .
אל תעש עמנו קלה. תאחז ירך במשפט :
בבא תוכחה נגדך. שמנו מספרך אל תמח :
גשתך לחקר מוסר. רחמיך יקדמו רגוז :
דלות מעשים בשורך. קרב צדק מאליך :
הורנו, בזעקנו לך. צו ישועתנו במפגיע :
ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו :

זכר נאמת. עדות לא תשכח מפי זרעו :
חותם תעודה תתיר. סודך שים בלמודך .
טבור אגן הסדר. נא אל יחסר המזג :
יה, דע את ישראל אשר ידעוך. מגר את הגוים
אשר לא ידעוך :
כי תשיב לב ציון. לכודים אסירי התקוה :

רבנו של עולם. אתודה על עברות

החזן קורא את תחילת הפסוק והקהל עונים ומשלימים את הפסוק.

רבנו של עולם. אתודה על עברות. קלות וחמורות. בלילה לסוף אשמורות :
יגרי עלילות ברשע להתעולל. שומר מה פלילה שומר מה פליל :
לבי ועיני לחטא יאותו. ויום ולילה לא ישבתו :
ושאר אברי לעשות הרע בעיניך יתלחשו. כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו :
ויעז אשר עברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. מי ימן ואשמה בכל לילה משתי בדמעותי ערשי
אמסה:

אולי ישמע קול בכיי נורא עליזה. יום צעקתי בלילה :
אקרא יומם וארים קולי. על פשעי ומעלי. ולילה ולא דומיה לי :
את מקצת חטאי אני מזכיר לפני צופה עתידות. לילה אקום להודות :
ואודה עלי פשעי וזדוני. הלילה הזה לה :

החזן אומר בקול והקהל אומרים בלחש:

אָנא ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תֵּבֵא לִפְנֵיךָ תִּפְלֹתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְתָּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲוֵי פָּנִים וְקָשִׁי עֶרֶף לֹאֲמַר לִפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ. עֲוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵּיתֵנוּ :

חָטָאתִי אוֹדִיעַךָ וְעֹנִי לֹא כִסִּיתִי. אִמְרָתִי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לֹהֵ . וְאַתָּה נִשְׁאַתָּ עֹון חָטָאתִי סִלָּה : מִכִּסֵּה פֶשַׁעִי לֹא יִצְלִיחַ. וּמוֹדָה וְעֹזב יָרְחָם:

אֲשַׁמְנוּ. אֲכַלְנוּ מֵאֲכֹלֹת אֲסוּרוֹת .	נֶאֱצָנוּ. נֶאֱכָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוּא וְלִשְׁקָר. נִדְרָנוּ
בְּגִדְנוּ. בִּטְלָנוּ תּוֹרָתְךָ .	וְלֹא שִׁלְמָנוּ .
גִּזְלָנוּ. גָּנַבְנוּ. גָּאִינוּ .	סָרְדָנוּ. סוֹרְרִים וּמוֹדִים הִיִּינוּ .
דִּבְרָנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. דִּבְרָנוּ אֶחָד בִּפְהַ וְאֶחָד	עֲוִינוּ. עֲבַרְנוּ עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא
בִּלְב .	תַּעֲשֶׂה. עֲבַרְנוּ עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין.
הָעֵינֵינוּ. הִרְהַרְנוּ הִרְהוּרִים רָעִים בְּיוֹם וּבָאֵנוּ	עֲבַרְנוּ עַל חֲלוּל הַשֵּׁם .
לִיָּדִי טָמְאַת קָרִי בִלְיָלָה .	פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ .
וְהִרְשַׁעְנוּ. וַיַּעֲדְנוּ עֲצָמֵנוּ לְדַבֵּר עֲבָרָה .	צָרְדָנוּ. צַעֲרָנוּ אֵב וְאֵם .
זָדָנוּ. זָנִינוּ אַחֵר לִבֵּנוּ וְעֵינֵינוּ .	קָשִׁינוּ עֶרֶף. קָלַקְלָנוּ צְנוּרוֹת הַשֹּׁפֶע .
חִמְסָנוּ. חִמְדָנוּ .	רָשַׁעְנוּ. רָעִים לְשָׁמַיִם וְלִבְרִית הִיִּינוּ .
טִפְלָנוּ שָׁקָר וּמִרְמָה .	שָׁחַתְנוּ. שָׁקָרְנוּ. שָׁחַתְנוּ זֶרַע קֹדֶשׁ לְבִטְלָה
יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת עַד אֵין חֶקֶר .	וּבְרָאֵנוּ מִשְׁחִית לְחֻבֵּל. גַּם בִּכְנָפֵינוּ נִמְצְאוּ דָם
כֹּזְבָנוּ. כַּעֲסָנוּ .	נַפְשׁוֹת אֲבִיוָנִים נָקִיִּים וְהִגָּה דְמָעַת הַעֲשׂוּקִים
לִצְנוּ. לוֹעֲצָנוּ .	וְאֵין לָהֶם מִנְחָם. לְבִי לְבִי עַל חֲלָלֵיהֶם. מַעִי
מִרְדָּנוּ. מָרִינוּ דְּבָרֶיךָ. מִרְדָּנוּ בְּמַלְכוּת שָׁמַיִם.	מַעִי עַל הַרוּגֵיהֶם. אוֹי לְרָשָׁע רָע, כִּי גִמּוּל יָדִיו
מִרְדָּנוּ בְּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד. מֵאֲסָנוּ בְּבֵית	יַעֲשֶׂה לוֹ .
הַמִּקְדָּשׁ. וְשָׁלַשְׁתָּם אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים .	תַּעֲבָנוּ. תַּעֲנִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם

החזן אומר בקול:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עָם .	טִירְתָנוּ הִיתָה לְשִׁמְהָ .
בוֹשָׁנוּ מִכָּל גּוֹי .	יָפִי אֲדַמְתָנוּ לְזָרִים .
גָּלָה מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ .	כַּחֲנוּ לְנִכְרִים :
דָּוָה לִבֵּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ .	לְעֵינֵינוּ עֲשָׂקוּ עֲמָלָנוּ .
הִחְבֵּל אוֹיְנוּ .	מִמִּשְׁךְ וּמִרֶט מִמֶּנּוּ .
וּנִפְרַע פְּאֵרֵנוּ .	נִתְּנוּ עָלֵנוּ עָלֵנוּ .
זָבּוּל מִקִּדְשֵׁנוּ .	סִבְלָנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ .
חָרַב בְּעֹנֵינוּ .	עֲבָדִים מְשֻׁלּוּ בָנוּ .
	פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם .

וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִתַּעֲיִתָנוּ. וְהִיאֲךָ
וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ. לֹמֵר לִפְנֵיךָ ה' אֵל
אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ: (אֲבָל
חָטְאָנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ:)

צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ.
קִרְאָנוּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ.
רַחֲמֶת מִמֶּנּוּ בְּעֹיְנוּ.
שָׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ.
תַּעֲיִנוּ כִּצְאָן וְאֲבָדְנוּ.

לֹאדָנִי אֱלֹהֵינוּ הֲרַחֲמִים וְהַסְלִיחוֹת

הַחֲזֹן אוֹמֵר בְּקוֹל וְהַקֵּהל עוֹנָה:

לֹאדָנִי אֱלֹהֵינוּ הֲרַחֲמִים וְהַסְלִיחוֹת. כִּי חָטְאָנוּ לוֹ:

לֹאדָנִי אֱלֹהֵינוּ הֲרַחֲמִים וְהַסְלִיחוֹת. כִּי מְרִדְנוּ בּוֹ:

אֵל נָא תִשָּׁת עָלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטְאָנוּ:

חָטְאָנוּ צוּרָנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצֵרֵנוּ: (הַקֵּהל חוֹזֵר)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד: (הַקֵּהל חוֹזֵר)

ה' הוּא הָאֱלֹהִים. ה' הוּא הָאֱלֹהִים: (הַקֵּהל חוֹזֵר) X2

אֲרָאֵלִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים

דְּגוּלֵי סִגְלָה. עוֹנִים וְאוֹמְרִים.

ה' אֲדוֹנָנוּ.

ה' הוּא הָאֱלֹהִים ה' הוּא הָאֱלֹהִים

בְּחִירֵי סִגְלָה. עוֹנִים וְאוֹמְרִים.

הַמוֹנֵי מַעֲלָה. אוֹמְרִים:

ה' הוּא הָאֱלֹהִים ה' הוּא הָאֱלֹהִים

ה' אֲדוֹנָנוּ.

ה' הוּא גִלְגָּלִי מַעֲלָה. אוֹמְרִים

יִשְׂרָאֵל בְּצִרְתָּם וּבְגִלוּתָם עוֹנִים וְאוֹמְרִים:

ה' אֲדוֹנָנוּ.

ה' הוּא הָאֱלֹהִים ה' הוּא הָאֱלֹהִים

ה' מִלֵּךְ. ה' מִלֵּךְ. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (הקהל חוזר) x2

בְּטָרִם שְׁחָקִים וְאַרְקִים נִמְתָּחוּ. וְעַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחַיּוֹת.

ה' מִלֵּךְ. ה' מִלֵּךְ.

וְעַד לֹא מֵאוֹרוֹת זָרְחוּ. וּבִהְכִינוּ יְצוּרִים עָלֵי אֲרָצוֹת.

ה' מִלֵּךְ. ה' מִלֵּךְ.

וְהָאֶרֶץ כְּבִגְד תִּבְלָה. וְשָׁמַיִם כְּעָשָׁן נִמְלָחוּ. וְעַת יִקְבֹּץ נְפוֹצִים מֵאֲרֻבַּע תְּפוּצוֹת.

ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ה' מִלֵּךְ. ה' מִלֵּךְ. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ה' מִלֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

מִיִּיחָד בְּאַהֲיָה אֲשֶׁר אֶהְיָה.

הוּא הָיָה וְהוּא הָיָה וְהוּא יִהְיָה.

הוּא מִמִּית וּמְחִיָּה. לִפְנֵי לֹא נוצר אֵל.

וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיָה:

יוֹשְׁבִים, הַחֲזֹן אוֹמֵר בְּקוֹל וְהַקֵּהל חוֹזֵר בְּלִחַשׁ:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ. גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ. קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:

כִּי גְדוֹל מַעַל שָׁמַיִם חֲסִדָּךְ. וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתָּךְ:

כִּי גְדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדָּךְ:

לְקִדְשֵׁת שְׁמֶךָ עָשָׂה וְלֹא לָנוּ:

לֹא לָנוּ ה' לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד. עַל חֲסִדָּךְ עַל אֲמַתָּךְ:

לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם. אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם:

וְאַלְהֵינוּ בְּשִׁמְיָם. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמְיָם. עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים. חַי וְקַיִם הוּא. מְלֹא רַחֲמִים הוּא. מְלֹא

זְכוּיֹת הוּא. כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה בְּשִׁמְיָם וּבְאַרְצָךְ. אֵין מִי יֹאמֵר לוֹ מָה תַּעֲשֶׂה. וְאֵין מִי יֹאמֵר לוֹ מָה

תַּפְעֵל. כִּי הַכֹּל מַעֲשֵׂה יָדָיו:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁמַע קוֹלָנוּ

הַחֲזֹן אוֹמֵר בְּקוֹל וְהַקֵּהל עוֹנָה: אִמֵּן

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּטֹל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת
וְרַעוֹת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים גָּזֵר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים גָּלָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
מִהֲרָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים דְּרִשְׁנוֹךְ הַמָּצָא לָנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים דְּרִשׁ דְּמִינוּ מִיד קָמִינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים שְׁמַע קוֹלָנוּ וְקַבֵּל תַּפִּלָּתֵנוּ
בְּרִצּוֹן:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים אֵל תֹּאבְדֵנוּ בְּאַרְץ גְּלוּתֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים אֲבִד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּרִיתְךָ זָכֵר וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּרַךְ אֶת לֶחֱמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים בְּשׁוֹרֵנוּ בְּשׁוֹרֵנוּ טוֹבוֹת:

אלהינו שבשמים פָּדֵנוּ מִיָּד כָּל :
מִיָּד יִצְרֵנוּ הָרַע :
אלהינו שבשמים צוה אֶתְנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ : צוה אֶתְנוּ
יְשׁוּעוֹתֶיךָ :
אלהינו שבשמים צִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ (צִדְקָנוּ
בְּדִינָנוּ)
אלהינו שבשמים קָרַב לָנוּ קֶץ הַגָּאֻלָּה :
אלהינו שבשמים קָרַב לָנוּ יוֹם הַיְּשׁוּעָה : קָרַבְנוּ
לְעִבּוּדְךָ :
אלהינו שבשמים רִיבָה רִיבְנוּ וּגְאֻלָּנוּ :
רָאָה בְּעֵינֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל :
אלהינו שבשמים רָפָא כָּל חוּלֵי עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל : רָאָה בְּדַחַק הַשָּׁעָה :
אלהינו שבשמים שָׁעָה אֶת שׁוֹעֲתֵנוּ :
אלהינו שבשמים שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ : שִׁית שְׁלוֹהָ
בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ :
אלהינו שבשמים תֵּן שְׁלוֹם בְּאַרְץ : תֵּן שָׁבַע
בְּעוֹלָם :
אלהינו שבשמים תֵּן שְׁלוֹם בְּמַלְכוּת :
אלהינו שבשמים תֵּן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה בְּעֵתוֹ
בְּאַרְץ :
אלהינו שבשמים תֵּן זֶרַע לְזֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל :
אלהינו שבשמים תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף לְשַׁבַּע :
אלהינו שבשמים תַּכּוֹן תַּפְלִתְנוּ קִטְרַת לִפְנֶיךָ :
אלהינו שבשמים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה
עִמָּנוּ אוֹת לַיְּשׁוּעָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים.
יֵרָאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבּוֹשׁוּ. יִחַזּוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלָמוּ. כִּי
אַתָּה ה' עֲזָרְתָּנוּ וּנְחַמְתָּנוּ :
בְּרָגַז רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרָגַז אֲהַבָה תִּזְכֹּר. בְּרָגַז
עֲקָדָה תִּזְכֹּר. בְּרָגַז תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר. הִבֵּט לְבָרִית
וְאֵל תִּפְרֹךְ בְּרִיתְךָ אֶתְנוּ. עֲנֵנוּ בְּעֵת וּבְעוֹנָה
הַזֹּאת :

אלהינו שבשמים הֶעֱתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם
בְּתַפְלִתְנוּ :
אלהינו שבשמים הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֹמָה
לִפְנֶיךָ :
אלהינו שבשמים וְאֵל תְּבִישְׁנוּ מִשְׁבְּרָנוּ : וְנִקְרָא
וְאֵתָה תַעֲנֵנוּ :
אלהינו שבשמים זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב
מִלִּפְנֶיךָ : זָכְנוּ בְּדִינָנוּ :
אלהינו שבשמים חָמַל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל
עוֹלָלֵינוּ :
אלהינו שבשמים חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
אלהינו שבשמים טְהַרְנוּ מַעֲוֹנוֹנוּ : טְהַרְנוּ
מִטְּמְאוֹתֵינוּ :
אלהינו שבשמים יִהְיֶמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ :
בְּעֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה מוֹסִיפִים :
אלהינו שבשמים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אלהינו שבשמים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים :
אלהינו שבשמים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יֹשֵׁרִים וְתַמִּימִים :
אלהינו שבשמים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוֹת :
אלהינו שבשמים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזֻנוֹת וּפְרֻסָּה
טוֹבָה :
אלהינו שבשמים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וּסְלִיחָה
וּכְפָרָה :
אלהינו שבשמים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
ע"כ :
אלהינו שבשמים כָּבַשׁ אֶת כּוֹבְשֵׁנוּ : כָּלָה אֵל
תַּעֲשׂ עִמָּנוּ :
אלהינו שבשמים לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
אלהינו שבשמים לְחַץ אֶת לִוְחֵצֵינוּ : לֶחֶם אֶת
לִוְחֵמֵינוּ :
אלהינו שבשמים מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה
לְעִבּוּדְךָ :
אלהינו שבשמים נָקַם אֶת נִקְמָתְנוּ :
אלהינו שבשמים סָמַךְ אֶת נַפְלִתְנוּ :
אלהינו שבשמים סָמַךְ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת :
אלהינו שבשמים עָנָה אֶת עֲתִירְתְּנוּ :
אלהינו שבשמים עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאָנוּ : עָנָה מַעַנְנוּ :

החזן אמר בקול והקהל עונה: עננו.

עננו לא אל חפץ ברשע	עננו אבינו
עננו מלך מלכי המלכים	עננו בוראנו
עננו נורא ונשגב	עננו גואלנו
עננו סומך נופלים	עננו דורשנו
עננו עוזר דלים	עננו הוד והדר
עננו פודה ומציל	עננו ותיק בנחמות
עננו צדיק ומצדיק	עננו יד וישר .
עננו קרוב לכל קוראיו באמת	עננו חי וקים
עננו רם ונשא	עננו טהור עינים
עננו שוכן שחקים	עננו יושב שמים .
עננו תומך תמימים	עננו כביר כח

החזן קורא והקהל חוזרים אחריו בלחן מסורתי:

עננו אלהי אברהם עננו :
עננו ופחד יצחק עננו :
עננו אביר יעקב עננו :
עננו מגן דוד עננו :
עננו העונה בעת רצון עננו :
עננו העונה בעת צרה עננו :
עננו העונה בעת רחמים עננו :
עננו אלהי המרכבה עננו :
עננו אלהא רמאיר עננו :
עננו רחום וחנון עננו :

אדון הסליחות

שרים כולם יחד

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו :
אדון הסליחות .
בוהן לבבות .
גולה עמוקות .
דובר צדקות.

חטאנו לפניך רחם עלינו:

הדור בנפלאות .
ותיק בנחמות .

זוכר ברית אבות .
חוקר כליות:
חטאנו לפניך רחם עלינו:
טוב ומטיב לבריות .
יודע כל נסתרות .
כובש עונות .
לובש צדקות:

שומע תפלות.

תמים דעות:

חטאנו לפניך רחם עלינו:

אל רחום שמך

אל רחום שמך. אל חנון שמך.

אל ארך אפים שמך. מלא רחמים שמך.

בנו נקרא שמך. ה' עשה למען שמך:

חטאנו לפניך רחם עלינו:

מלא זכיות.

נודא תהלות.

סולח עונות.

עונה בעת צרות:

חטאנו לפניך רחם עלינו:

פועל ישועות.

צופה עתידות.

קורא הדורות.

רוכב ערבות.

בעשרת ימי תשובה יש מוסיפים:

אל רחום שמך. אל חנון שמך.

ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

אל אדיר שמך. אל ברוד שמך. אל גדול שמך. אל
דגול שמך:

ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

אל הדור שמך. אל ותיק שמך. אל זכאי שמך. אל
חונן שמך:

ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

אל טהור שמך. אל יחיד שמך. אל כביר שמך. אל
לעד שמך:

בעשרת ימי תשובה אומרים:

ה' חננו ורחמינו.

ובספר חיים זכרנו וקתבנו:

ה' ביום ישועתה בשרנו ורחמנו.

ובספר חיים זכרנו וקתבנו:

ה' גלגל המון רחמך עלינו.

ובספר חיים זכרנו וקתבנו:

ה' יחמו נא רחמך עלינו.

ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

אל מלך שמך. אל נודא שמך. אל סומך שמך. אל
עוזר שמך:

ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

אל פודה שמך. אל צדיק שמך. אל קדוש שמך.
אל רחמן שמך:

ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

אל שדי שמך. אל שומר שמך. אל תומך שמך. אל
תמים שמך:

ראה בעני עמך. רחם על עולמך:

ובספר חיים זכרנו וקתבנו:

ה' בחותם על לב היום שימנו.

ובספר חיים זכרנו וקתבנו:

ה' ריבה ריבנו ולחם לרחמינו. ◌

ובספר חיים זכרנו וקתבנו:

ה' ברך את לחמנו ואת מימינו.

ובספר חיים זכרנו וקתבנו:

החזן אומר והקהל עונים "חוסה על ישראל עמך"

ה' עשה למען שמך

ה' עשה למען זכות יוסף אסיר צ

וחוסה על ישראל עמך:

וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען אברהם אברהם תמיך.

ה' עשה למען דוד נעים זמירותיו.

וחוסה על ישראל עמך:

וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען יצחק נעקד באולמך.

ה' עשה למען פינחס וד קנא לשמך.

וחוסה על ישראל עמך:

וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען יעקב נענה בסלם ממרומך.

ה' עשה למען מלך שלמה בנה בית לשמך.

וחוסה על ישראל עמך:

וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען משה נאמן בכל ביתך.

ה' עשה למען הרוגים ושרופים:
על יחוד קדשת שמך.

וחוסה על ישראל עמך:

וחוסה על ישראל עמך:

ה' עשה למען אהרן כהן באוריך ותמיד.

ה' עשה למען שמך

וחוסה על ישראל עמך:

וחוסה על ישראל עמך:

החזן אומר בקול והקהל בלחש:

עשה למען שמך.

עשה למען כבודך.

עשה למען אמתך

עשה למען למוךך.

עשה למען בריתך.

עשה למען מלכותך.

עשה למען גדלך.

עשה למען נצחך.

עשה למען דתך.

עשה למען סודך.

עשה למען הדרך.

עשה למען עזך.

עשה למען ויעודך.

עשה למען פאךך.

עשה למען זכרך.

עשה למען צדקתך.

עשה למען חסדך.

עשה למען קדשתך.

עשה למען טובך.

עשה למען רחמנותך.

עשה למען ישרך.

עשה למען שכינתך.

עשה למען תורתך:

החזן אומר בקול הקהל עונים: עשה, ויש אומרים: אמן.

עשה למען אברהם יצחק ויעקב

עשה למען משה ואהרן.

עשה למען יוסף דוד ושלמה.

עשה למען ירושלים עיר הקדש.

עשה למען ציון משכן כבודך.

עשה למען חרבן ביתך.

עשה למען שממות היכלך.

עשה למען ישראל העניים.

עשה למען ישראל הדלים.

עשה למען ישראל השרויים בצרות.

עשה למען יתומים ואלמנות.

עשה למען יונקי שדים.

עשה למען גמולי חלב.

עשה למען תינוקות של בית רבן שלא חטאו:

עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו. הושיענו ועננו היום ובכל יום ויום בתפלתנו כי תהלתנו אתה:

החזן אומר בקול והקהל עונים: ענינו, (ענינו)

דעני לעניי. העונה לעניים

דעני לעשיקי. לעשוקים

דעני לתבירי לבא. לשבורי הלב

דעני לשפלי דעתא. לשפלי הדעת

דעני למכיכי רוחא. לנמוכי הרוח

דעני לאברהם אבינו בחר המוריה.

דעני ליצחק על גבי מדבחא. על גבי המזבח

דעני ליעקב בבית אל.

דעני ליוסף בבית אסירי. בבית האסורים

דעני למשה ואבותינו על ים סוף.

דעני לאהרן במחיתה.

דעני לפינחס בשטים.

דעני ליהושע בגלגל.

דעני לעלי ברמה.

דעני לשמואל במצפה.

דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלים.

דעני לאליהו בחר הכרמל.

דעני לאלישע ביריחו.

דעני לחזקיהו בחלותו.

דעני ליונה במעי הדגה.

דעני לחנניה מישאל ועזריה בנו אתון נורא

יקנתא. בתוך כבשן האש היוקדת

דעני לדניאל בגבא דאריותא. בגוב האריות

דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה.

דעני לעזרא בגולה.

דעני לחזני במעגל.

דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר.

לצדיקים ולחסידיים שבכל דור ודור

רחמנא ענינו. רחמנא שזיב. רחמנא פרק. רחמנא דיתמלי רחמן רחם עלנא ועל כל אנשי ביתנא. ועל כל ישראל אחנא. ומחשוכא לנהורא אפקנן בדיל שמך רבא :

תרגום: הרחמן ענינו, הרחמן הצל, הרחמן פדה, הרחמן שאתה מלא רחמים, רחם עלינו ועל כל אנשי ביתנו ועל כל ישראל אחינו

בעשרת ימי תשובה יש אומרים:
יה שמע אביוניך

יה שמע אביוניך. המחלים פניך. אבינו לבניך. אל תעלם אזניך.
יה עם מפעמקים. יקראו מרב מצוקים. אל נא תשיבם רקים. היום מלפניך:
יה שמע אביוניך. המחלים פניך. אבינו לבניך. אל תעלם אזניך.
הוותם ועונם. מחה ורבי ודונם. ואם לא תעשה למענם. עשה צורי למענך:
יה שמע אביוניך. המחלים פניך. אבינו לבניך. אל תעלם אזניך.
ומחה היום חובם. ודצה כמו שי גיבם. ולך תכין לבם. וגם תקשיב אזנך:
יה שמע אביוניך. המחלים פניך. אבינו לבניך. אל תעלם אזניך.
דמעת פניהם תשעה. ותאסף עדר תועה. ותקים לך רועה. ופקד בטוב צאנך:
יה שמע אביוניך. המחלים פניך. אבינו לבניך. אל תעלם אזניך.
הולכי בדרך נבוכה. תבשרם היום סליחה. ובתפלת השחר. המציאם חנף:

אם אפס רבע הקן

החזן אומר את תחילת המשפט והקהל משלימים אותו בלחן מסורתי:

אם אפס רבע הקן. אהל שכן אם רקן. אל נא נאבדה כי על בן. יש לנו אך זמן:
פנים לו תכיר. וצדקו לפניך נזכיר. קח נא בן יקיר. ונמצה דמו על קיר:
רץ אל הנער להקדישו. ונפשו קשורה בנפשו. עטרו בעצים ואשו. ער אלהיו על ראשו:
יחיד הוקל כצבי. ענה ואמר אבי. הנה האש והעצים נביא. ותשורה אין להביא:
מלים השיבו מלהבהילו. ויען ויאמר לו. בני, אלהים יראה לו. ויודע ה' את אשר לו:
במצותך שניהם נזהרים. ואחריד לא מהרהרים. חשו והלכו נמהרים. על אחד הקרים:
ראו אד תולדה. מהרו עצי עולה. יחד באהבה בלולה. ישרו בערבה מסלה:
ראה יחיד כי הוא השם. נאם להורו המנסה. אבי אותי כבבש תעשה. לא תחמל ולא תכסה:
בי חפץ ונכסף. לבבי לו לחשוף. אם תמנעני סוף. רוחי ונשמתו אליו יאסף:
ידיו ורגליו עקד. וחרבו עליו פקד. לשומו על העצים שקד. והאש על המזבח תוקד:
צואר פשט מאליו. ואביו נגש אליו. לשחטו לשם בעליו. והנה ה' נצב עליו:
חקר את כל אשר עשה. האב על בנו לא חסה. ולבו אל בפים נשא. וירא אלהים את כל אשר עשה:
קרא מרחם משחר. תמור בנגד הנבחר. והנה איל אחר. ועשה אל תאחר:
חליפי אופרתו. תבון בהקטרתו. ותעלה לך תימרתו. והנה הוא ותמורתו:
זכרון לפניך בשחק. לצד בספר יוחס. ברית עולם כל יחסי. את אברהם ואת יצחק:
קוראיה באים לקוד. בצרה עקרה תשקד. וצאנך ברחמים תפקד. פני הצאן אל עקוד:
עוררה גבורתך להמצי נרדמים. למענך תפדה תרדים נדחמים. להמשיך רחמיך וחסדיך משמי מרומים.
אל מלך יושב על כסא רחמים:

כל הקהל אומר יחד:

אל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵּג בְּחַסִּידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן.
לְחַטָּאִים. וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כֹרֵעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרֵתָנוּ לְזִמְרָה
מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנִי מִקֶּדֶם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
וַיֵּדֶד ה' בְּעָנִי וַיִּתְּצֵב עָמוּ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה' . וְשָׁם נֶאֱמַר:
הַחֲזֵן אֹמֵר:
וַיַּעֲבֵר ה' עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

הקהל עונים ונוהגים לתקוע בשופר:

ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:
נֶצַח חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵץ וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְּה:
וְסִלַּחַת לְעוֹנָנוּ וְלִחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלִיתָנוּ:

בזכרי על משכבי

שרים כולם יחד בלחן מסורתי, יש הנוהגים לשנות את הלחן של הבית האחרון ללחן "בן אדם"

נִפְלְאָה נָא בַּיָּד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:	בְּזִכְרִי עַל מִשְׁכְּבִי, וְדוֹן לְבִי וְאַשְׁמִי.
מֶה יִתְאוּגֵן וַיֹּאמֶר, מֶה יִדְבֵּר וַיִּצְטַדֵּק.	אֶקוּמָה וְאֶבּוֹאָה, אֵל בֵּית אֱלֹהֵי וְהִדּוּמִי.
יֵצִיר חֲמֹר אֲשֶׁר תִּשׁוּב, גּוֹיָתוֹ כְּאֶבֶק דָּק.	וְאֹמֵר בְּנִשְׁאֵי עֵץ, בְּתַחֲנוּנֵי אֵלֵי שְׁמִי.
מֶה יִתֵּן לָךְ הָאָדָם, כִּי יִרְשַׁע וְכִי יִצְדֵּק.	נִפְלְאָה נָא בַּיָּד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:
הֲלֹא מָלְיוֹ וּמִפְעָלָיו, כְּתוּבִים בְּסֵפֶר יָמָיו:	לָךְ אֵלֵי צוּר חִילִי, מְנוּסָתִי בְּצָרָתִי.
נִפְלְאָה נָא בַּיָּד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:	בְּךָ שִׁבְרִי וְתַקְנוֹתִי, אֵילוּתִי בְּגָלוּתִי.
חֲצוֹת (נ"א בַּעוֹד) לִיִּלָּה לָךְ קִמּוֹ, עֶבְדֶּיךָ	לָךְ כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבִי, וְנִגְדָּד כָּל תַּאֲוֹתִי.
בְּמַהֲלָם.	פָּדָה עֶבֶד לָךְ צוּעֵק, מִיַּד רֹדְדִי וְקָמִי:
זְכוּת אֲבוֹת לָהֶם תִּזְכֹּר, וְאֵל תִּפְּן לְמַעַלְלָם.	נִפְלְאָה נָא בַּיָּד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:
קִנְיָה עֲדֶתְךָ כִּימֵי קֶדֶם, קְדוּשָׁה יַעֲקֹב גְּאֻלָּם.	עֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי, בְּקִרְאִי מִן הַמִּצָּר.
וְהַנִּשְׂאָה הָאֵל, עוֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם בְּמִרוּמָיו:	וַיִּוֹדַע בְּעַמִּים, כִּי יָדָךְ לֹא תִקְצֹר.
נִפְלְאָה נָא בַּיָּד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:	וְאֵל תִּבְזֶה עֲוֹנוֹת עֲנִי, צוּעֵק מִתַּגֵּרֶת צָר.
	אֲשֶׁר פָּשַׁעִי לָךְ מוֹדָה, וּמִתְוֹדָה עַל עֲלוּמָיו:

כל הקהל אומר בלחש:

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו :
לדוד אליך ה' נפשי אשא :
אלהי בך בטחתי אל אבושה. אל יעלצו אויבי לי :
גם כל קניך לא יבשו. יבשו הבוגדים ריקם :
דרכיך ה' הודיעני. ארחותיך למדני :
הדריכני באמתך, ולמדני כי אתה אלהי ישועי.
אותך קויתי כל היום :
זכר רחמיך ה' וחסדיך. כי מעולם המה :
חטאת נעורי ופשעי אל תזכר. כחסדיך זכר לי אתה. למען טובך ה' :
טוב וישר ה'. על כן יורה חטאים בדרכך :
ידרך עניים במשפט. וילמד עניים דרכו :
כל ארחות ה' חסד ואמת. לנצרי בריתו ועדתי :

למען שמך ה'. וסלחת לעוני כי רב הוא :
מי זה האיש ירא ה'. יורנו בדרכך יבחר :
נפשו בטוב תלין. וזרעו יירש ארץ :
סוד ה' ליראיו. ובריתו להודיעם :
עיני תמיד אל ה'. כי הוא יוציא מרשת רגלי :
פנה אלי וחנוני. כי יחיד ועני אני :
צרות לבבי הרחיבו. ממצוקותי הוציאני :
ראה עניי ועמלי. ושא לכל חטאתי :
ראה איבי כי רבו. ושנאת חמס שנאוני :
שמרה נפשי והצילני. אל אבוש כי חסיתי בך :
תם וישר יצונני. כי קויתיך :
פדה אלהים את ישראל. מכל צרותיו :
והוא יפדה את ישראל. מכל עונותיו :
ה' אלהי ישראל שוב מחרון אפך. והנחם על הרעה לעמך :

תחינות לימות השבוע, אומרים כל הקהל בלחש:

תחינה ליום ראשון

ה' שועת עמך הקשיבה. ועשה עמנו אות לטובה. ומי כעמך ישראל גוי אחד :
מבין שני אריות תחלצם. ומארבע רוחות תקבצם. וקרוב אותם אחד אל אחד :
ואת אבלי ציון תנחם. ואת אהליבה הנדודה תרחם. לחבר את האהל להיות אחד :
אדום ומואב צמתו בבור חיי. בחרפה הכו לחיי. מזה אחד ומזה אחד :
לרגלי טמנו פח ופחת. ויתלחשו עלי יחד. אין עושה טוב אין גם אחד :
חזק עמך שוכן שמי ערץ. ואויביך יהיו לכלה וחרץ. והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום שני

ה' יחיד לבות כל בני אדם חוקר. עושה גדולות עד אין חקר. ויהי ערב ויהי בקר יום שני :
הקשב שיחת עבדך ונאמו. סובל גלות על שכמו. ויום נפלו להקימו. יש אחד ואין שני :
וזכר ברית ידידך. לעם צועקים נגדך. בני יעקב עבדיך. ויצו גם את השני :
דודי הקשב תחנונות. וחשב תפלותם כמנות. בזכות מקריבים קרבנות. נתנאל בן צוער ביום השני :
הט אונך לתפלת עמך. ושלח לנו משיח צדקך. ונקריב קרבנות לפניך. את הכבש אחד בבקר ואת הכבש השני :
חזק לבי מלכי. ומהר להאיר חשכי. אם נסתרה דרכי. הצליחה נא לעבדך ביום השני :

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום שלישי

ה' דלדו עיני למרום. בצר לי אקרא ה':
ותתעטף עלי רוחי. מרב כעסי ושיחי. ואשפך את נפשי לפני ה':
יה הקשב נאמי. ועשה אות לטובה עמי. רבות עשית אתה ה':
דלותי ולי יהושיע. אל צדיק ומושיע. לישועתך קויתי ה':
בקום עלי אויבי. לא יירא לבי. ואני עליך בטחתי ה':
רמה בך ידי משנבני. ולא בחרבני. כי לא בחרב ובחנית יושיע ה':
אויבי גברו. ועלי התאמרו. העל אלה תתאפק ה':
למה פניך תסתיר. ואויב עלי יכתיר. אל קנוא ונוקם ה':
עצות בנפשי אשימה. ועם לבבי אהימה. הלעולמים יזנח ה':
זדים וריבוני. סעיפי ישיבוני. כי לא יזנח לעולם ה':
רחמיך שבירתי. כי לך ה' הוחלתי. אתה תענה ארני אלהי:

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום רביעי

ה' אם גדל עוני מנשוא. והסכלתי עשה. אל תבוא במשפט את עבדך:
נגעי לבי הבר. וחטאת נעורי העבר. גם מזדים חשך עבדך:
יגונותי גברו. ואנחותי לבי שברו. שמח נפש עבדך:
דורשי רעתי עלי הגדילו. להותי יגילו. אל תסתר פניך מעבדך:
ועד אן אשוע ואין משפט. מתי תעשה ברודפי משפט. כמה ימי עבדך:
ישוב אפך לרחמי. יהי נא חסדך לנחמי. כאמרתך לעבדך:
דרכי ספרתי. ועליך מבטן נסמכתי. האירה פניך על עבדך:
קטנתי מכל החסדים. צור מושיב יחידים. אשר עשית את עבדך:
טהרני מחטאתי. אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. אגא ה' כי אני עבדך:
נפלאות הראני. אל תסתר פניך ממני. אל תט באף עבדך:

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום חמישי

ה' שעה נודד מקנו. ועורר שנת עינו. ויקם בחצי הלילה:
מפני בשות אשמתו. היתה לו דמעתו. לחם יומם ולילה:
ויהי בשביו נהדף. ומהר לגבעה נרדף. לחרב ביום ולקרח בלילה:
אויבים אותי ילחצו. ועלי יתעצו. ויתחרשו כל הלילה:
לפניך תבא תפילתי. ה' אלהי ישועתי. יום צעקתי בלילה:

שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום ששי

ה' אלהים מושיב יחידים. שעה לעומדים. בבית ה' בלילות:
בך בטחתי. ושמך זכרתי. על משכבי בלילות:
רחם על הולך ובכה. איש חרבו על ירכו. מפחד בלילות:
הנני הולך שחוח. לא מצאתי מנוח. ימים גם לילות:
מלט צועק נגדך. להגיד בבקר חסדך. ואמנתיך בלילות: שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך:

החזן אומר בקול וכל הקהל בלחש

אל תקצף ה' עד מאד ואל לעד תזכר עון. הן הבט נא עמך כלנו :
אל תנאץ למען שמך. אל תגבל כסא כבודך. זכר אל תפר בריתך אתנו :
אם עונינו ענו בנו. ה' עשה למען שמך. כי רבו משובותינו לך חטאנו. אדון סלח לנו :

אם אשמינו כתולע האדים. ה' את המון רחמיך תקדים. למען אב מצל מבשרים. גברתו בעמק השדים.
אהבתו זכר היום לנו. כי רבו משובותינו לך חטאנו. אדון סלח לנו :

אם חטאנו וחרבנו לצון. ה' גלה לנו עת רצון. למען דגול הנעקד כצאן. ואיל הישת כפרו לרצון.
עקדתו זכר היום לנו. כי רבו משובותינו לך חטאנו. אדון סלח לנו :

אם הרבינו פשע ועברה. ה' התרצה בעתירה. למען תם חזה סלם ויירא. ולן במקום מה נורא. תמתו
זכר היום לנו. כי רבו משובותינו לך חטאנו. אדון סלח לנו :

אתאנו לחלות פניך

החזן אומר בקול והקהל משלים אותו.

אתאנו לחלות פניך. כי חסד ואמת יקדמו פניך. נא אל תבישנו. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך. סלח
לנו. ושלח לנו. ישועה ורחמים מפעונך :
אתאנו לבקש ממך כפרה. אים ונורא. משגב לעתות בצרה. תחיינו. תחננו. ובשמך נקרא. סלח לנו.
ושלח לנו. ישועה ורחמים מפעונך :

החזן אומר בקול והקהל בלחש:

מרנא דבשמיא. לך מתחננן כעבדא דמתחנן למארה. הב לן לבא לתיבתא. ולא נהדר ריקם מן קמך :
מרנא דבשמיא. לך מתחננן כבר שביא דמתחנן למארה. בלהון בני שביא בכספא מתפרקין. ועמך בית
ישראל בצלותין ובתחנונים. ארם ימינך ואצמח פרקנך. סברא דחייא ומתיא :
מתרצה ברחמים. ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס. לעם עני ומדלדל. פרוקנא דמעלמא משזבנא
דמלקדמין. פרק יעקב מארעא רחיקא. ואסיק זרעה מארעא דשביא :

תרגום: מרנא דבשמיא- א-להינו שבשמים. לך מתחננן כעבדא דמתחנן למארה- לך אנו מתחננים כעבד המתחנן לרבו.
הב לן לבא לתיבתא- תן לנו לב לחזור (בתשובה). ולא נהדר ריקם מן קמך- ולא נשוב ריקם ממך :
מרנא דבשמיא. לך מתחננן כבר שביא דמתחנן למארה- לך מתחננים אנו כבן שבוי המתנן לאדונו. בלהון בני שביא
בכספא מתפרקין כל בני השבי בכסף משתחררים. ועמך בית ישראל בצלותין ובתחנונים- ועמך בית ישראל בתפילות
ובתחנונים. ארם ימינך ואצמח פרקנך- הרם ימינך והצמח ישועתך. סברא דחייא ומתיא- תקוות החיים והמתים :
מתרצה ברחמים. ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס. לעם עני ומדלדל. פרוקנא דמעלמא- פודנו מהעולם. משזבנא
דמלקדמין- מצילנו מקדם. פרק יעקב מארעא רחיקא- פדה את יעקב מארץ רחוקה. ואסיק זרעה מארעא דשביא-:
והעלה זרעו מארץ השבי.

מחי ומסי. ממית ומחי. מסיק מן שאלו לחי עלמא :
ברא כד חטי. אבוהי לקיה. אבוהי דחייס. אסי לכאבה :
עבדא דמרד. ונפיק בקולר. למארה תאיב. יתבר קולרה. ברך בכרך אנו. וחטינן קמך. הא רויא
נפשינ. בגדין ומרדין :

הא עבדך אנו. ומרדנן קמך. הא בבזתא ושביא. והא במלקיותא :
בבעו מנך. במטו מנך. ברחמך דנפישין. אסי לכאבין. דאתקפו עלן. עד דלא נהוי. גמירא בשביא
מחי ומסי. ממית ומחי. מסיק מן שאלו לחי עלמא :

תירגום: מחי ומסי - מכה ומרפא. ממית ומחי - ממת ומחיה. מסיק מן שאלו לחי עלמא - מעלה מן השאלו לחי
עולם. ברא כד חטי אבוהי לקיה - בן שחוטא, אביו מלקה אותו. אבוהי דחייס אסי לכאבה - אביו מרחם וחס עליו
ומרפא את מכאובו. עבדא דמרד ונפיק בקולר - עבד שמורד באדוניו, נידון למיתה. למרה תאיב ויתבר קולרה - אם
ישוב לאדונו, יתרצה וישחרר אותו מאזיקיו. ברך בכרך אנו וחטינן קמך - בנך בכורך אנחנו, וחטאנו לפניך. הא רויא
נפשינ בגדין ומרדין - נפשנו רוותה מרורים ויסורים. הא עבדך אנו ומרדנן קמך - עבדך אנו ואנו נכנעים ונרדים לפניך.
הא בבזתא ושביא והא במלקיותא - ובכל זאת לקינו ונענשנו - אם בבזיון, אם בשבי, אם במלקות. בבעו מנך במטו
מנך ברחמך דנפישין - בבקשה ממך, ברחמך הרבים. אסי לכאבין דאתקפו עלן - רפא את כאבנו שתקפו, חזקו עלינו.
עד דלא נהוי גמירא בשביא - בטרם נאבד בשבינו, בגלות.

רחמים פשוטים בקשנו מנך. כי רבים רחמים עמך. צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך. אָנָּה ה'
אֱלֹהֵינוּ הָסֵר מִמֶּנּוּ וּמִבִּתְּנוּ. וּמִבִּתְּנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם. דְּבַר. וְחִרְבַּ. וְדַעַה. וְרַעַב.
וּשְׁבִי. וּבִזָּה. וּמִשְׁחִית. וּמִגְנָפָה. וְשָׁטָן. וְיֵצֶר הָרָע. וְחוֹלָאִים רָעִים. וְצָר. מֵעַמְּךָ :
חיים טובים שאלנו מנך. כי מקור חיים עמך. צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך. אָנָּה ה' אֱלֹהֵינוּ.
הָסֵר מִמֶּנּוּ וּמִבִּתְּנוּ. וּמִבִּתְּנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם. דְּבַר. וְחִרְבַּ. וְדַעַה. וְרַעַב. וּשְׁבִי. וּבִזָּה.
וּמִשְׁחִית. וּמִגְנָפָה. וְשָׁטָן. וְיֵצֶר הָרָע. וְחוֹלָאִים רָעִים. וְצָר. מֵעַמְּךָ :

אליך ה' נשאתי עיני

החזן אומר משפט והקהל משפט בלחן מסורתי:

אליך ה' נשאתי עיני. שמע קול תחנוני. בגדל חסדך :
בְּשִׁמְךָ בְּטַחְתִּי. וּכְפִי שִׁשְׁחִיתִי. דְּבָרִים לְקַחְתִּי. וּבָאתִי עֲדֶיךָ :
גִּבְרִי יְגוֹנוֹתִי. וַיִּדְּבּוּ אֲנָחוֹתִי. כִּי כָּל עוֹנוֹתִי. שָׁתָה לִּנְגִדְךָ :
דִּלְפָּה מִתּוֹנָה. נִפְשִׁי הִעֲנוּגָה. וְחִלָּץ מִדָּאָנָה. נִפְשִׁי עֲבָדְךָ :
הַעֲבֵר חַטָּאתִי. אֱלֹהִי יִשׁוּעָתִי. וְגַם אֶת דְּמַעְתִּי. שִׁימָה בְּנֶאדָרְךָ :
וּבְרַגְלִי רַחֵם. זָכְרָה וְהִנָּחֵם. וְשִׁפְחָ וְנַחֵם. נִפְשִׁי עֲבָדְךָ :
זָכַר עֲנִי וּמִרְדִּי. לַעֲנָה מַעֲוִדִי. עַד מָתִי לִנְגִדִי. תַּחֲדָשׁ עֲדֶיךָ :
חֲרַפְתִּי צוּרִי. אוֹיְבִי וְשׂוֹרְרִי. הִקְשֵׁב נָא אָמְרִי. בְּכֹאֲנִי בְּפִתְּךָ :
טַמְנוּ לִי יוֹדִים. פָּחִים וּמַעֲוִדִים. וּבָהֶם גִּלְבָּדִים. פְּעַמֵּי יְדִידֶיךָ :
יִשְׁמְחוּ לִי מִצוּדִים. וְשִׁקְרֵי מַעֲוִדִים. בְּעֲלוּנֵי זָדִים. צוּר, בְּלַעְצֶיךָ :
בְּבוֹדֶךָ גִּלָּה צוּר. לָעֵם עֲזוּבָה וְעַצוּר. וְטוֹבֶכָה הִנָּצוּר. תִּנְהַל לְשׁוֹרֵדֶיךָ :
לְחוֹצִים בָּרֶב דַּחַק. מִהֵם אֵל תִּרְחַק. זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק. וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדְךָ :
מָרוֹם מִמְּרוֹמִים. רַחֵם עַל עֲגוּמִים. וְעַל זֶרַע רַחוּמִים. יְלִידֵי יְדִידֶיךָ :
וּנְאֻקִּים בְּבוֹר גְּלוּת. בָּךְ שָׁמוּ אֲלִילוֹת. וְהִרְסִי מִשְׁפָּלוֹת. גִּזַּע תְּסִידֶיךָ :
סוֹבְלֵי עַל תַּצְהֵל. וְאוֹיְבֵיהֶם תִּבְהֵל. וּבִקְדָם תִּנְהַל. דִּגְלֵי גִדּוּדֶיךָ :
עֲנֵה אֶת עֲתִידְתָם. סִמַּךְ אֶת נִפְלִתָם. וְהִשָּׁב אֶת שְׁבוּתָם. מֵאַפְסֵי תִלְדֶּיךָ :
פִּדְהָ עַם לִף הוֹמָה. וּבְאֵלֶם דּוּמָה. בְּגִלּוֹת זֶה כְּמָה. שִׁבְעוּ גִדּוּדֶיךָ :

צדיק גמפּעלות. לך נתַּכְנוּ עֲלִילוֹת. דָּלְנוּ מַמְצוּלוֹת. לְמַעַן תִּסְדֹּךָ :
קִבֵּץ מִפְּזָרִים. בִּכְבְּלֵי צַר סְגוּרִים. בְּלָעוּם אֲבָזִירִים. שִׁדְפוּ מוֹעֲדֶיךָ :
רְחוּם הָיָה לְמַשְׁעוֹן. לָעַם רוּחַ לָעוֹן. וַעֲשֵׂה נָא לְמַעַן. שְׁלֹשֶׁת עֶבְדֶּיךָ :
שְׂדֵי נִשְׁגַּבְתָּ. בְּכָל אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ. כִּי צָדִיק אַתָּה. וְצִדִּיק מִדֶּיךָ :
תִּכְפֹּר עוֹנֵי כִי. שְׁכָרִי בָּךְ מִלְּכִי. וְכוֹנֵן אֶת דָּרְכֵי. אֱלֹהֵי לְעִבְדֶּךָ :
תִּשְׁעָה לַתְּפִלָּתִי. וְלִשְׁיחַ רַנְתִּי. כִּי אַתָּה תִּקְוֹתִי. וְכִי לֹא יַעֲדֶיךָ :
אֵלֶיךָ ה' נִשְׁאַתִּי עֵינִי. שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי. בְּגִדְלִי תִסְדֹּךָ :

אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמוּ

הַחֲזוֹן אוֹמֵר וְהַקֹּהֵל עוֹנָה "הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׁמְךָ"

אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמוּ הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

וְאַל תִּבְיִשְׁנוּ מִשִּׁבְרֵנוּ. הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. ◌

הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. זִכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלִּפְנֵיךָ. ◌

הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּצַר לָנוּ קָרְאָנוּךָ. ◌

הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. חוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ. ◌

הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. גִּלְגַּל עָלֵינוּ הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ. ◌

הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. טַהֲרֵנוּ מִטְּמָאוֹת עוֹנֵינוּ. ◌

הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. דְּרִשְׁנוּךָ הִמָּצֵא לָנוּ.

הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. יִחַמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. ◌

הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בְּתַפִּלָּתְנוּ:

חֲמַל עַל עַמּוּךָ. וְרַחֵם עַל נַחֲלִתְךָ. חוֹסָה נָא כָּרֵב רַחֲמֶיךָ. חַנּוּנוּ מִלִּכְנוּ וְעַנּוּנוּ:

הַחֲזוֹן אוֹמֵר וְהַקֹּהֵל עוֹנִים:

אָבִינוּ מִלִּכְנוּ אָבִינוּ אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּכְנוּ אֵין לָנוּ אֵלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :
אִם הִטְבַּנוּ פָּעַל. אָבִינוּ אַתָּה. וְאִם הִרְעַנוּ מַעַל. אֵין לָנוּ אֵלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :
אִם גָּבַר פִּשְׁעֵנוּ. אָבִינוּ אַתָּה. אַתָּה צוּר יִשְׁעֵנוּ. אֵין לָנוּ אֵלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :
אִם הִדְבִּינוּ אִמָּר. אָבִינוּ אַתָּה. זָכַר כִּי אֲנַחְנוּ חֲמָר. אֵין לָנוּ אֵלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :
אִם לֹךְ חֲטָאנוּ. אָבִינוּ אַתָּה. אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ. אֵין לָנוּ אֵלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :
לֹךְ ה' קוֹיָנוּ. אָבִינוּ אַתָּה. כִּי אַתָּה אָבִינוּ. אֵין לָנוּ אֵלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :
לֹךְ פִּרְשָׁנוּ שְׁעַל. אָבִינוּ אַתָּה. הִמָּצִיא לָנוּ תַּעַל. אֵין לָנוּ אֵלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מִלִּכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :

חושה שלח משיח. אבינו אמה. וציון ישע תפריח. אין לנו אלא אמה. אבינו מלכנו רחם
אבינו מלכנו אבינו אמה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אמה. אבינו מלכנו רחם עלינו

כל הקהל אומר בלחש:

אבינו מלכנו אבינו אמה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אמה. אבינו מלכנו רחם עלינו :
אבינו מלכנו חננו ונחנו כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו :
ונחננו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו :

זכר רחמיך ה' וחסדיך. כי מעולם המה :

יהי חסדיך ה' עלינו. באשר יחלנו לך :

אל תזכר לנו עונות ראשונים. מהר יקדמונו רחמיך. כי דלנו מאד :

עזרנו בשם ה' . עושה שמים וארץ :

חננו ה' חננו. כי רב שבענו בו :

ברגו רחם תזכר. ברגו עקדה תזכר. ברגו תמימות תזכר. ברגו אהבה תזכר :

ה' הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו :

כי הוא ידע יצרנו. זכור כי עפר אנחנו :

עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :

שרים כולם יחד:

שומר ישראל. שמר שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים בכל יום. שמע ישראל :

שומר גוי אחד. שמר שארית גוי אחד. ואל יאבד גוי אחד. האומרים בכל יום. שמע ישראל. ה' :

אלהינו. ה' אחד :

שומר גוי קדוש. שמר שארית גוי קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. האומרים בכל יום. קדוש. קדוש.

קדוש :

שומר גוי רבא. שמר שארית גוי רבא. ואל יאבד גוי רבא. האומרים בכל יום. אמן יהא שמיא רבא :

ואומר החזן :

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעיתיה. וימליך מלכותיה. ויעצמח פרקניה. ויקרב
משיחיה. (אמן) בחיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא
שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה.
ויתהלל שמיא דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמיתא. דאמין
בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

ונוהגים לתקוע כאן בשופר חוץ מערב ראש השנה ויוה"כ

תענו ותערתו ברחמים מן השמים. (אמן) תקבל צעקתכם (אמן). תשמע תפלתכם ברחצון (אמן). ויענה קול
עתירתכם (אמן). ויקים בכם מקרא שכתוב :

ה' אלהי אבותכם יסוף עליכם ככם אלהי פעמים. ויברך אתכם כאשר דבר לכם. (בעשרת ימי תשובה :

ויכתבכם האל בספר חיים טובים) וכן יהי רצון ונאמר אמן : (אמן)

תתקבל צלותנא ובעיתנא עם צלותהון ובעיתנהון דכל בית ישראל. קדם אבונא דבשמיא וארעא ואמרו
אמן : (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשֹׁבַע וִישׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְנִ
וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמון)
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמון)

תרגום: תתקבלנה תפלותינו ובקשותינו עם תפילותיהם ובקשותיהם של כל בית ישראל לפני אבינו שבשמים (ובארץ)
ואמרו אמן יהא שלום רב מן השמים חיים ושובע וישועה ונחמה והצלה ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורווח והצלה
לנו ולכל עמו ישראל

כל הקהל אומרים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעַמְקִים קְרָאתִידָּהּ ה' :'
אֲדֹנָי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי. תִּהְיֶינָה אַזְנוֹתַי קְשׁוּבוֹת. לִקְוֹל תַּחֲנוּנִי :
אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהִי. אֲדֹנָי מִי יַעֲמֵד :
כִּי עָמָד הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּקְרָא :
קוֹיָתִי ה' קִוְיָה נִפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלִיתִי :
נִפְשִׁי לְאֲדֹנָי. מִשְׁמָרִים לְבָקֵר שְׁמָרִים לְבָקֵר :
יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל ה' . כִּי עַם ה' הַחֲסֵד. וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְּדוּת :
וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

קדיש יהא שלמא (קדיש יתום)
יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא. (אמון) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיהָ. וְיִמְלִיד מַלְכוּתִיהָ. וְיַצְמַח פְּרָקְנִיהָ. וְיִקְרַב
מְשִׁיחִיהָ. (אמון) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמון) יְהֵא
שְׁמִיָּהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמִי לְעָלְמִי עֲלִמָּיָא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלָּה.
וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא. (אמון) לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא. דְּאַמִּידִן
בְּעֶלְמָא וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמון)
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשֹׁבַע וִישׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ
וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמון)
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמון)

תקובל תפילתנו ברצון מן השמים